

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 10. decembra 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Osobné údaje – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Článok 23 – Obmedzenia práv dotknutej osoby – Dôležitý finančný záujem – Vymáhanie občianskoprávných nárokov – Vnútroštátna právna úprava odkazujúca na právo Únie – Daňové údaje týkajúce sa právnickej osoby – Nedostatok právomoci Súdneho dvora“

Vo veci C-620/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko) zo 4. júla 2019 a doručený Súdnemu dvoru 20. augusta 2019, ktorý súvisí s konaním:

Land Nordrhein-Westfalen

proti

D.-H. T., konajúci ako konkurzný správca majetku spoločnosti J & S Service UG,

za účasti:

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, sudcovia L. Bay Larsen, C. Toader (spravodajkyňa), M. Safjan a N. Jääskinen,

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Land Nordrhein-Westfalen, v zastúpení: M. Kottmann a C. Mensching, Rechtsanwälte,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a D. F. Klebs, splnomocnení zástupcovia,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, O. Serdula a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: nemčina.

– Európska komisia, v zastúpení: pôvodne H. Kranenborg, D. Nardi a K. Kaiser, neskôr H. Kranenborg, D. Nardi a F. Erlbacher, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 3. septembra 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 23 ods. 1 písm. e) a j) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1, ďalej len „nariadenie GDPR“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Land Nordrhein-Westfalen (Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko) a D.-H. T., konkurzným správcom spoločnosti J & S Service UG, vo veci žiadosti o získanie daňových údajov týkajúcich sa tejto spoločnosti.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 2, 4, 14 et 73 nariadenia GDPR stanovujú:

„(2) V zásadách a pravidlách ochrany fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov by sa bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť alebo bydlisko mali rešpektovať ich základné práva a slobody, najmä ich právo na ochranu osobných údajov. ...

...

(4) Spracúvanie osobných údajov by malo byť určené na to, aby slúžilo ľudstvu. Právo na ochranu osobných údajov nie je absolútne právo; musí sa posudzovať vo vzťahu k jeho funkcii v spoločnosti a musí byť vyvážené s ostatnými základnými právami, a to v súlade so zásadou proporcionality. Toto nariadenie rešpektuje všetky základné práva a dodržiava slobody a zásady uznané v Charte [základných práv Európskej únie], ako sú zakotvené v zmluvách, najmä rešpektovanie súkromného a rodinného života, obdobia a komunikácie, ochrana osobných údajov, sloboda myslenia, svedomia a náboženského vyznania, sloboda prejavu a právo na informácie, sloboda podnikania, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, a kultúrna, náboženská a jazyková rozmanitosť.

...

(14) ... Toto nariadenie sa nevzťahuje na spracúvanie osobných údajov, ktoré sa týka právnických osôb, a najmä podnikov založených ako právnické osoby vrátane názvu, formy a kontaktných údajov právnickej osoby.

...

(73) Právom Únie alebo právom členského štátu sa môžu uložiť obmedzenia týkajúce sa osobitných zásad a práv na informovanie, prístup a opravu alebo vymazanie osobných údajov, práva na prenosnosť údajov, práva namietat', rozhodnutí založených na profilovaní, ako aj informovania

dotknutej osoby o porušení ochrany osobných údajov a o určitých súvisiacich povinnostiach prevádzkovateľov, pokiaľ je to v demokratickej spoločnosti potrebné a primerané na zaistenie verejnej bezpečnosti vrátane ochrany ľudského života, najmä v reakcii na prírodné katastrofy alebo katastrofy spôsobené ľudskou činnosťou, predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu, alebo vyšetrovania porušovaniu etiky v regulovaných profesiách, ich vyšetrovania a stíhania, alebo iných dôležitých cieľov všeobecného verejného záujmu Únie alebo členského štátu, najmä ak ide o dôležitý hospodársky alebo finančný záujem Únie alebo členského štátu, vedenia verejných registrov vedených vo všeobecnom verejnom záujme, ďalšieho spracúvania archivovaných osobných údajov na účely poskytnutia konkrétnych informácií o politickom správaní počas bývalého totalitného štátneho režimu, alebo ochrany dotknutej osoby alebo práv a slobôd iných vrátane sociálnej ochrany, verejného zdravia a humanitárnych účelov. Uvedené obmedzenia by mali byť v súlade s požiadavkami stanovenými v Charte [základných práv] a v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

4 Článok 1 tohto nariadenia, nazvaný „Predmet úpravy a ciele“, stanovuje:

„1. Týmto nariadením sa stanovujú pravidlá ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a pravidlá týkajúce sa voľného pohybu osobných údajov.

2. Týmto nariadením sa chránia základné práva a slobody fyzických osôb, najmä ich právo na ochranu osobných údajov.

3. Voľný pohyb osobných údajov v rámci Únie sa nesmie obmedziť ani zakázať z dôvodov súvisiacich s ochranou fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov.“

5 Článok 4 uvedeného nariadenia, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, v bode 1 stanovuje, že pojem „osobné údaje“ sú „akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (ďalej len ‚dotknutá osoba‘); identifikovateľná fyzická osoba je osoba, ktorú možno identifikovať priamo alebo nepriamo, najmä odkazom na identifikátor, ako je meno, identifikačné číslo, lokalizačné údaje, online identifikátor, alebo odkazom na jeden či viaceré prvky, ktoré sú špecifické pre fyzickú, fyziologickú, genetickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu tejto fyzickej osoby“.

6 Podľa článku 15 ods. 1 tohto istého nariadenia s názvom „Právo dotknutej osoby na prístup k údajom“ má dotknutá osoba právo získať od prevádzkovateľa potvrdenie o tom, či sa spracúvajú osobné údaje, ktoré sa jej týkajú, a ak tomu tak je, má právo získať prístup k týmto osobným údajom a určité informácie, ktoré tento článok vymenúva.

7 Článok 23 nariadenia GDPR, nazvaný „Obmedzenia“, v odseku 1 stanovuje:

„V práve Únie alebo práve členského štátu, ktorému prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ podliehajú, sa prostredníctvom legislatívneho opatrenia môže obmedziť rozsah povinností a práv ustanovených v článkoch 12 až 22 a v článku 34, ako aj v článku 5, pokiaľ jeho ustanovenia zodpovedajú právam a povinnostiam ustanoveným v článkoch 12 až 22, ak takéto obmedzenie rešpektuje podstatu základných práv a slobôd a je nevyhnutným a primeraným opatrením v demokratickej spoločnosti s cieľom zaistiť:

...

e) iné dôležité ciele všeobecného verejného záujmu Únie alebo členského štátu, najmä predmet dôležitého hospodárskeho alebo finančného záujmu Únie alebo členského štátu vrátane peňažných, rozpočtových a daňových záležitostí, verejného zdravia a sociálneho zabezpečenia;

...

j) vymáhanie občianskoprávných nárokov.“

Nemecké právo

Daňový poriadok

8 Abgabenordnung (daňový poriadok, BGBl. I 2002, s. 3866) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „daňový poriadok“) vo svojom § 2a s názvom „Pôsobnosť predpisov o spracovávaní osobných údajov“ stanovuje:

....

3. Ustanovenia tohto zákona a daňových zákonov o spracovávaní osobných údajov sa neuplatnia, pokiaľ sa právo Európskej únie, najmä [nariadenie GDPR] uplatňuje v príslušnom platnom znení priamo alebo podľa odseku 5 [tohto článku].

...

5. Pokiaľ nie je uvedené inak, platia ustanovenia [nariadenia GDPR], tohto poriadku a daňových zákonov o spracovávaní osobných údajov fyzických osôb *mutatis mutandis* pre informácie, ktoré sa týkajú identifikovaných alebo identifikovateľných:

(1) zosnulých fyzických osôb alebo

(2) právnických osôb, združení osôb bez ohľadu na to, či im bola priznaná spôsobilosť vykonávať právne úkony alebo nie, alebo združení majetku.“

9 § 32b daňového poriadku s názvom („Povinnosť daňového orgánu poskytnúť informácie, ak osobné údaje neboli získané od dotknutej osoby“) stanovuje:

„1. Povinnosť daňového orgánu poskytnúť informácie o dotknutej osobe podľa článku 14 ods. 1, 2 a 4 [nariadenia GDPR] dodatočne k výnimkám uvedeným v článku 14 ods. 5 [nariadenia GDPR] a § 31c ods. 2 [tohto poriadku], neexistuje, pokiaľ

(1) by poskytnutie informácií

a) ohrozilo riadne plnenie úloh patriacich do pôsobnosti daňových orgánov alebo iných verejných orgánov v zmysle článku 23 ods. 1 písm. d) až h) [nariadenia GDPR] alebo

...

a v dôsledku toho záujem dotknutej osoby na získaní informácií nemôže prevážiť. § 32a ods. 2 [tohto poriadku] sa uplatňuje *mutatis mutandis*.

...“

10 Podľa § 32c uvedeného poriadku s názvom „Právo dotknutej osoby na prístup k údajom“:

„1. Právo dotknutej osoby na prístup k údajom voči daňovému orgánu podľa článku 15 [nariadenia GDPR] neexistuje, pokiaľ

- (1) dotknutá osoba sa nemá informovať podľa § 32b ods. 1 alebo 2 [tohto poriadku],
- (2) poskytnutie informácií by ohrozilo uplatňovanie, výkon alebo obhajovanie občianskoprávných nárokov zo strany daňového orgánu alebo obranu pred občianskoprávnymi nárokmi preukázanými voči nemu v zmysle článku 23 ods. 1 písm. j) [nariadenia GDPR]; povinnosť daňového orgánu poskytnúť údaje podľa občianskeho práva zostáva nedotknutá

...“

- 11 § 32e tohto poriadku, nazvaný „Vzťah k iným právam na prístup a informácie“, stanovuje:

„Pokiaľ dotknutá osoba alebo tretia osoba podľa [Gesetz zur Regelung des Zugangs zu Informationen des Bundes (zákon o slobodnom prístupe k informáciám Spolkovej republiky)] z 5. septembra 2005 (BGBl. 2005 I, s. 2722) v uplatniteľnom znení alebo podľa príslušných zákonov spolkových krajín má voči daňovému orgánu právo na prístup k informáciám, platia primerane články 12 až 15 [nariadenia GDPR] v spojení s § 32a až 32d [tohto poriadku]. Ďalšie právo na informácie o daňových údajoch je v tejto súvislosti vylúčené. § 30 ods. 4 bod 2 [tohto poriadku] sa v tejto súvislosti neuplatňuje.“

Zákon o platobnej neschopnosti

- 12 Podľa § 129 ods. 1 Insolvenzordnung (zákon o platobnej neschopnosti) z 5. októbra 1994 (BGBl. 1994 I, s. 2866) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „zákon o platobnej neschopnosti“):

„Insolvenzverwalter‘ [konkurzný správca] môže za podmienok uvedených v § 130 až 146 napadnúť právne úkony uskutočnené pred začatím konania vo veci platobnej neschopnosti, ktoré poškodzujú veriteľov.“

Zákon o slobode informácií

- 13 Gesetz über die Freiheit des Zugangs zu Informationen für das Land Nordrhein-Westfalen (zákon spolkovej krajiny Severné Porýnie-Vestfálsko o slobodnom prístupe k informáciám) z 27. novembra 2001, v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „zákon o slobode informácií“), vo svojom § 2 s názvom „Pôsobnosť“, stanovuje:

„1. Tento zákon sa vzťahuje na správnu činnosť orgánov verejnej moci... Na účely tohto zákona je orgánom verejnej moci každý orgán, ktorý plní úlohy v oblasti verejnej správy.

...“

- 14 § 4 zákona o slobode informácií s názvom „Právo na informácie“ stanovuje:

„1. Každá fyzická osoba sa môže v súlade s týmto zákonom vo vzťahu k orgánom uvedeným v § 2 dovoliavať práva na prístup k oficiálnym informáciám, ktoré má orgán k dispozícii.

2. Osobitné legislatívne ustanovenia o prístupe k správnym informáciám, poskytovaní informácií alebo sprístupňovaní spisu majú prednosť pred ustanoveniami tohto zákona. Povinnosť mlčanlivosti sa v rámci tohto zákona neuplatňuje.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 15 D.-H. T., konajúci ako správca konkurznej podstaty spoločnosti J & S Service, založenej podľa nemeckého práva, požiadal daňový úrad na základe § 4 ods. 1 zákona o slobode informácií o daňové údaje o tejto spoločnosti, aby preskúmal možnosť podania odporovacích žalôb v rámci konkurzného konania.
- 16 Tieto údaje sa týkali opatrení súvisiacich s núteným výkonom rozhodnutia, ktoré mohli byť uplatnené na J & S Service, opatrení, ktoré už boli vykonané, a prijatých platieb, ako aj dátumu, keď sa daňový orgán dozvedel o platobnej neschopnosti tejto spoločnosti. D.-H. T. tiež požiadal o poskytnutie výpisov z účtu pre všetky druhy daní a poplatkov spravovaných daňovou správou za zdaňovacie obdobia od marca 2014 do júna 2015.
- 17 Keďže daňový úrad túto žiadosť zamietol, D.-H. T. podal žalobu na príslušný Verwaltungsgericht (správny súd, Nemecko), ktorý jeho žalobe v podstate vyhovel.
- 18 Príslušný Oberverwaltungsgericht (vyšší správny súd, Nemecko) zamietol odvolanie, ktoré podala Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko proti prvostupňovému rozsudku. Tento súd sa najmä domnieval, že právo na prístup k informáciám vykonávané na základe zákona o slobode informácií nie je vylúčené osobitnými predpismi existujúcimi v daňovej oblasti a že sa naň nevzťahuje žiaden dôvod vylúčenia.
- 19 Podľa uvedeného súdu, keďže v rámci konkurzného konania bolo právo disponovať daňovými informáciami prevedené na správcu konkurznej podstaty, tento prevod zahŕňal aj obchodné tajomstvá a daňové informácie v rozsahu potrebnom na riadnu správu majetku platobne neschopného dlžníka. Preto hoci sa na požadované informácie vzťahovalo daňové tajomstvo, D.-H.T. ako správca konkurznej podstaty mal právo požiadať J & S Service o všetky informácie súvisiace s konkurzným konaním. Povinnosť účasti platobne neschopného dlžníka zahŕňala aj povinnosť zbaviť daňovú správu povinnosti dodržiavať daňové tajomstvo.
- 20 Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko podala proti príslušnému rozhodnutiu Oberverwaltungsgericht (vyšší správny súd) opravný prostriedok „Revision“ na Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko).
- 21 Na úvod tento súd poznamenáva, že nariadenie GDPR nie je v prejednávanej veci priamo uplatniteľné, pretože vec sama sa netýka osobných údajov fyzickej osoby v zmysle článku 1 ods. 1 a článku 4 bodu 1 tohto nariadenia, ani práva na prístup priznaného dotknutej osobe v zmysle článku 15 uvedeného nariadenia. Podľa vnútroštátneho súdu je právo na prístup stanovené v tomto poslednom uvedenom článku právom, ktoré je spojené s osobou, ktorej sa týka spracovanie osobných údajov, ktoré nie je súčasťou konkurznej podstaty, a teda sa neprevádza v rámci riadiacich a dispozičných právomocí na správcu konkurznej podstaty.
- 22 Uvedený súd však pripomína, že s cieľom zabezpečiť jednotný výklad práva Únie Súdny dvor už vyhlásil, že má právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania týkajúcich sa ustanovení tohto práva vo výlučne vnútroštátnych situáciách, v ktorých sa tieto ustanovenia stali priamo a bezpodmienečne uplatniteľné vnútroštátnym právom.
- 23 Táto podmienka je pritom v prejednávanej veci splnená, pretože § 2a ods. 5 daňového poriadku odkazuje, pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov právnických osôb, na ustanovenia nariadenia GDPR.
- 24 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd svojou prvou otázkou v podstate pýta na možnosť daňovej správy obmedziť prístup k daňovým údajom dlžníka dane na základe článku 23 ods. 1 písm. j) nariadenia GDPR, na ktorý výslovne odkazuje § 32c ods. 1 bod 2 daňového poriadku.

- 25 V prípade, že by sa vychádzalo z toho, že daňový orgán sa môže odvolávať na článok 23 ods. 1 písm. j) nariadenia GDPR, vnútroštátny súd by chcel vedieť, či pojem „vymáhanie občianskoprávných nárokov“ uvedený v tomto ustanovení zahŕňa aj obranu proti občianskoprávnym nárokom.
- 26 V tejto súvislosti vnútroštátny súd tvrdí, že vo vnútroštátnom práve § 32c ods. 1 bod 2 daňového poriadku výslovne zahŕňa obranu proti občianskoprávnym nárokom s cieľom obmedziť právo dotknutej osoby na prístup. Cieľom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby sa s daňovými orgánmi nezaobchádzalo rozdielne v porovnaní s ostatnými veriteľmi alebo dlžníkmi. Informačná povinnosť, ktorá mu prináleží, by sa preto mala riadiť len občianskym právom a podliehať podmienke, že právo podať odporovaciu žalobu je preukázané a zostáva iba určiť povahu a rozsah tohto práva.
- 27 Napokon sa vnútroštátny súd pýta, či vnútroštátne ustanovenie, ktoré obmedzuje právo na prístup priznané článkom 15 nariadenia GDPR s cieľom zabrániť odporujúcim žalobám, ktoré možno podať v rámci konkurzného konania proti daňovému úradu, má svoj základ v článku 23 ods. 1 písm. e) tohto nariadenia.
- 28 V tejto súvislosti tento súd tvrdí, že cieľom § 32c ods. 1 bodu 2 daňového poriadku je zaobchádzať s daňovými orgánmi rovnako ako s ostatnými veriteľmi a dlžníkmi, pokiaľ ide o pohľadávky podľa občianskeho práva, ako aj podporovať riadne zdanenie, ktoré je v súlade so zákonom, a prispieť tak k ochrane daňových príjmov. Tieto ciele by mohli predstavovať dôležité ciele všeobecného verejného záujmu v rozpočtovej a daňovej oblasti v zmysle článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia GDPR.
- 29 Podľa uvedeného súdu však vnútroštátny zákonodarca prostredníctvom § 32c ods. 1 bodu 2 daňového poriadku využil skôr obmedzenie uvedené v článku 23 ods. 1 písm. j) nariadenia GDPR. Požadované daňové údaje totiž nemajú význam pre samotné daňové pohľadávky, ale pre platobné transakcie, ktoré sú dôležité z hľadiska konkurzného práva, ako úkony, ktoré môžu byť prípadne vyhlásené za neplatné na základe zákona o platobnej neschopnosti z 5. októbra 1994 v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej.
- 30 Za týchto okolností Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:
- „1. Služi článok 23 ods. 1 písm. j) nariadenia [GDPR] aj na ochranu záujmov daňových orgánov?
  2. Zahŕňa v prípade kladnej odpovede formulácia ‚vymáhanie občianskoprávných nárokov‘ aj obranu daňového orgánu voči občianskoprávnym nárokom, ktoré musia už byť uplatňované?
  3. Umožňuje úprava v článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia [GDPR] týkajúca sa ochrany dôležitého finančného záujmu členského štátu v daňovej oblasti obmedzenie práva na prístup k osobným údajom podľa článku 15 nariadenia [GDPR] s cieľom brániť sa proti občianskoprávnym odporovacím žalobám podaným v rámci konkurzného konania proti daňovému orgánu?“

O právomoci Súdneho dvora

- 31 V súlade ustálenou judikatúrou v rámci spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ES prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti prípadu posúdil tak nevyhnutnosť podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania na účely prijatia svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto v prípade, že sa predložené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudky z 18. októbra 1990, Dzodzi, C-297/88 a C-197/89, EU:C:1990:360, body 34 a 35, ako aj zo 14. februára 2019, Milivojević, C-630/17, EU:C:2019:123, bod 47 a citovaná judikatúra).

- 32 Takisto podľa ustálenej judikatúry však Súdnemu dvoru prináleží skúmať podmienky, za akých vnútroštátny súd podal návrh, aby preveril svoju vlastnú právomoc (rozsudok zo 16. júna 2016, Rodríguez Sánchez, C-351/14, EU:C:2016:447, bod 55 a citovaná judikatúra).
- 33 V tejto súvislosti treba najmä pripomenúť, že Súdny dvor niekoľkokrát vyhlásil, že má právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania týkajúcich sa ustanovení práva Únie v situáciách, v ktorých sa skutkový stav nachádzal mimo pôsobnosti tohto práva, a preto bol vo výhradnej právomoci členských štátov, ale v ktorých sa tieto ustanovenia práva Únie stali uplatniteľné z dôvodu odkazu uvedeného na ne vo vnútroštátnom práve (rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, bod 86 a citovaná judikatúra).
- 34 Takáto právomoc je odôvodnená zjavným záujmom právneho poriadku Únie na tom, aby sa s cieľom zabrániť budúcim rozdielnym výkladom vykladali ustanovenia prevzaté z práva Únie jednotným spôsobom [pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. októbra 1990, Dzodzi, C-297/88 a C-197/89, EU:C:1990:360, bod 37, ako aj z 12. decembra 2019, G. S. a V. G. (Hrozba pre verejný poriadok), C-381/18 a C-382/18, EU:C:2019:1072, bod 42 a citovanú judikatúru].
- 35 Právomoc Súdneho dvora sa však obmedzuje len na skúmanie ustanovení práva Únie. Vo svojej odpovedi vnútroštátnemu súdu nemôže zohľadniť všeobecnú štruktúru ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré odkazujú na právo Únie a súčasne určujú rozsah tohto odkazu. Zohľadnenie obmedzení, ktoré vnútroštátny zákonodarca mohol prijať v súvislosti s uplatnením práva Únie na čisto vnútroštátne situácie, na ktoré sa uplatňuje len prostredníctvom vnútroštátneho práva, patrí do vnútroštátneho práva, a teda do výlučnej právomoci súdov členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. októbra 1990, Dzodzi, C-297/88 a C-197/89, EU:C:1990:360, bod 42).
- 36 V prejednávanej veci z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že na základe odkazu uvedeného v § 2a ods. 5 bode 2 daňového poriadku sa ustanovenia nariadenia GDPR týkajúce sa spracovania osobných údajov fyzických osôb uplatňujú *mutatis mutandis* na právnické osoby.
- 37 Konkrétne § 32b tohto poriadku stanovuje, že daňový orgán nie je povinný poskytnúť informácie, ak osobné údaje neboli získané od dotknutej osoby, pokiaľ tieto informácie môžu ohroziť riadne plnenie úloh patriacich do jeho právomoci alebo do právomoci iných verejných orgánov v zmysle článku 23 ods. 1 písm. d) až h) nariadenia GDPR.
- 38 Podľa § 32c ods. 1 bodu 2 uvedeného poriadku sa dotknutá osoba nemôže odvolávať na právo na prístup, ktoré má vo vzťahu k daňovému orgánu na základe článku 15 nariadenia GDPR, ak by poskytnutie požadovanej informácie mohlo ovplyvniť uplatňovanie, výkon alebo obhajobu občianskoprávných nárokov týmto správnym orgánom alebo obranu uvedeného správneho orgánu proti občianskoprávnym nárokom uplatneným voči nemu v zmysle článku 23 ods. 1 písm. j) tohto nariadenia.
- 39 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že ustanovenia daňového poriadku, o ktoré ide vo veci samej, odkazujú na článok 23 nariadenia GDPR s cieľom vymedziť informačnú povinnosť daňového orgánu, ako aj právo dotknutej osoby na prístup k údajom voči tomuto správnomu orgánu s cieľom napraviť nepriaznivú situáciu, v ktorej sa tento orgán nachádza v porovnaní s veriteľmi súkromného práva v rámci konkurzných konaní, a prispieť tak k ochrane daňových príjmov.
- 40 V spore vo veci samej je osobou, ktorej sa týkajú požadované informácie, právnická osoba, a to spoločnosť v konkurze.
- 41 Ako pritom vyplýva z článku 1 ods. 1 nariadenia GDPR, toto nariadenie stanovuje pravidlá týkajúce sa ochrany osobných údajov fyzických osôb a nevzťahuje sa na údaje, ktoré sa týkajú právnických osôb.

- 42 Článok 23 tohto nariadenia, ktorého výklad vnútroštátny súd žiada, upravuje situácie, v ktorých právo Únie alebo právo členského štátu, ktorému podlieha prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ, môžu obmedziť rozsah práv priznaných dotknutým osobám, ktoré sú definované ako identifikované alebo identifikovateľné fyzické osoby, a príslušné povinnosti uložené prevádzkovateľom.
- 43 V prejednávanej veci sa prejudiciálne otázky týkajú výkladu článku 23 ods. 1 nariadenia GDPR v situácii, v ktorej sa tieto ustanovenia stali uplatniteľné na právnické osoby s cieľom upraviť informačné povinnosti, ktoré majú verejné orgány na základe zákona o slobode informácií.
- 44 Ustanovenia daňového poriadku, o ktoré ide vo veci samej, sa však neobmedzujú na to, že stanovujú uplatňovanie ustanovení nariadenia GDPR mimo pôsobnosti tohto nariadenia, ale menia ich predmet a rozsah.
- 45 Hoci je pravda, že ustanovenia daňového poriadku, o ktoré ide vo veci samej, vychádzajú z takmer doslovného prebratia niektorých ustanovení nariadenia GDPR, účel a kontext, v ktorom bolo toto nariadenie prijaté, sa podstatne odlišujú od účelu a kontextu vnútroštátnej právnej úpravy dotknutej vo veci samej, pretože cieľom tohto nariadenia je najmä zabezpečiť dodržiavanie základných práv priznaných fyzickým osobám a zároveň vyvážiť tieto práva s potrebou chrániť ďalšie legitímne záujmy v demokratickej spoločnosti.
- 46 V tejto súvislosti treba po prvé poznamenať, že pojem informácie týkajúce sa právnických osôb sa striktno odlišuje od pojmu osobné údaje fyzických osôb, ako ho definuje právo Únie. Ochrana fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním ich osobných údajov je základným právom, ktoré je zakotvené v článku 8 ods. 1 Charty základných práv. V dôsledku toho obmedzenia tohto práva musia byť stanovené zákonom, rešpektovať podstatu slobôd a základných práv a predstavovať v demokratickej spoločnosti nevyhnutné a primerané opatrenie na zabezpečenie určitých verejných a súkromných záujmov, ako to pripomína článok 23 ods. 1 nariadenia GDPR. Naopak informácie týkajúce sa právnických osôb nepoživajú porovnateľnú ochranu v práve Únie.
- 47 Nemecké právo teda v skutočnosti neodkazuje na ochranu osobných údajov fyzických osôb, ktorú upravuje nariadenie GDPR v práve Únie, ale na pojem ochrana osobných údajov právnických osôb, ktorý je vlastný vnútroštátnemu právu. Za týchto podmienok sa prejudiciálne otázky v skutočnosti netýkajú výkladu ustanovenia práva Únie, ktoré by bolo uplatniteľné nad rámec svojej pôsobnosti ustanovením vnútroštátneho práva, ale pojmu vnútroštátneho práva, ktorý nemá v práve Únie ekvivalent.
- 48 V druhom rade, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 86 a 88 svojich návrhov, cieľom článku 23 ods. 1 nariadenia GDPR je zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi dodržiavaním základných práv fyzických osôb dotknutých spracovaním osobných údajov a potrebou chrániť ďalšie legitímne záujmy v demokratickej spoločnosti. Výklad obmedzení, ktoré stanovuje, preto vyžaduje vyváženie medzi základnými právami priznanými fyzickým osobám a záujmami, ktoré tieto obmedzenia chránia.
- 49 V dôsledku toho článok 23 nariadenia GDPR nemožno vykladať bez zohľadnenia skutočnosti, že jeho osobitným cieľom je zaručiť základné práva fyzických osôb.
- 50 Výklad ustanovení uvedeného nariadenia teda nemožno vykonať rovnako, pokiaľ ide o fyzické osoby a pokiaľ ide o právnické osoby, ktorých právo na ochranu údajov nebolo definované nariadením GDPR. Na rozdiel od toho, čo usudzuje vnútroštátny súd, teda nemožno dospieť k záveru, že v prejednávanej veci existuje zjavný záujem na tom, aby Súdny dvor vyložil tieto ustanovenia s cieľom zabezpečiť ich jednotnosť výkladu.

- 51 Za týchto podmienok sa nemožno domnievať, že ustanovenia práva Únie, ktoré sú predmetom výkladu Súdneho dvora, sa stali ako také uplatniteľnými na základe vnútroštátneho práva, hoci mimo pôsobnosti tohto nariadenia (pozri analogicky rozsudok z 28. marca 1995, Kleinwort Benson, C-346/93, EU:C:1995:85, bod 19).
- 52 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na otázky, ktoré položil Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd).

O trovách

- 53 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na otázky, ktoré položil Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko), rozhodnutím zo 4. júla 2019.

Podpisy